

Az egész nép baját érezve

A munka, a rend, a belső biztonság feltételeinek biztosítása jellemzi a forradalmi munkás-paraszt kormány eddigi intézkedéseit. A legszélesebb dolgozó tömegek sorairól mind sűrűbben és mind hangosabban kihallatszó követelésekre munkás vasökökkel sújtanak a kibontakozást zavarókra. Azokra, akik nyílt, vagy jól-rosszul leplezett ellenforradalmi szándékkal tartósítják, sőt, mélyíteni igyekeznek az október 23-a óta tartó politikai és gazdasági válságot.

A munkás-paraszt kormány hivatalos lépésének első pillanatától kezdve vannak azonban más intézkedései is. Olyan intézkedések, amelyek a jelenlegi válság egyedüli lehetséges megoldásaként és a kibontakozás leghatékonyabb módjaként meg akarják szüntetni az október 23-i társadalmi megmozdulás elsődleges okát: azt az anyagi helyzetet, amelybe a Rákosi-Gerő-klikk szélsőségesen átkos, népellenes és nemzetellen politikájával jutatta az egész magyar népet.

Ahogy Rákosiék — talán még politikának sem nevezhető — ténykedése az egész magyar nép gazdasági létének alapjait rombolta, élet-színvonalát sújtotta, úgy a munkás-paraszt kormány most történelmileg is nagyon súlyos időben a magyar nép összességének anyagi helyzetét, életszínvonalát akar és igyekszik segíteni.

Feszült külpolitikai légkörben, a belső politikai válság által felzúzott talajon kell most egy jobb anyagi létet biztosító gazdasági berendezkedést létrehozni munkásnak, dolgozó parasztnak, értelmiséginek, alkalmazottnak, kisiparosnak, kiskereskedőnek egyaránt. Olyan szocialista gazdaságot, amely abban különbözik a Rákosiék által oly fenn hirdetett és propagált gazdasági berendezéstől, hogy nemcsak ígéri, hanem nyújtja is az adott viszonyokhoz képest elérhető legnagyobb jólétet.

Óriási feladat ez, melynek megoldásához nemcsak a helyzetet kiváltó okok felismerése, a súlyos feladat történelmileg is lement vállalása, felelősségvállalása, tettekre készség szükséges, hanem az egész népet összetevő társadalmi osztályok minden gondjainak-bajainak átértékelése is. Hogy a feladat megoldása sikerül-e, azt a későbbi idők, a magyar nép mostani hétköznapjaiból összerakódó történelme majd megmutatja. De, hogy a munkás-paraszt kormány a válságot kiváltó okokat igyekszik felismerni, a feladatot vállalja és a gondokat átértékeli törekszik, az eddigi gazdasági jellegű intézkedésekből már látható.

Konyha-Hálószoba-Kombinált szoba-Kárpitozott

BÚTOR

van, főleg csak volt, de lesz a jövőben is — igaz, nem nagy mennyiségben

Sokan megállnak napjainkban is a Bútorértékesítő Vállalat kirakatai előtt, majd csalódottan tovább sétálnak. Az üres kirakatok nem sok biztatást adnak. A merészebb vásárlók azonban mégis benyitnak az üzletbe, érdeklődnek: mit lehetne vásárolni, milyen bútorokat lehetne kapni?

— Bútorral sajnos nem szolgálhatunk, — hangzik a kissé sajnálkozó válasz az üzlet dolgozóitól. Egyes bútordarabok: szobaasztal, éjjeli szekrény, konyhaasztal székek és pár apróság még van a raktárban.

Szinte hihetetlen, hogy két-három hét alatt a bútorüzlet így kiürült. A vásárlási láz a bútorokra is kiterjedt. Erre vall, hogy november 15-e óta a hónap legelejéig 80 hálószobabútor talált gazdára. Még most is nagy a kereslet. Főleg a vidéki vásárlók részéről. Egyelőre azonban nem sok biztató szót mondanak a vállalat dolgozói. Igaz, vannak még a raktárban festetlen hálószobabútorok, amiket folyamatosan áruba bocsátanak a festés után, de konyhabútor, kombinált szoba, rekamié és egyéb keresett bútorok egyáltalán nincs.

Abban reménykednek a vállalat dolgozói, hogy sikerül majd külföldről bútorokat kapni, mert jelenleg több országgal folynak ilyen irányban tárgyalások.

A Bútorgyár, ahonnan a festésre váró hálószobák kikerülnek, teljes kapacitással dolgozik. Több munkásuk van, mint november 23 előtt, mert a vállalatot bevonult katonák egy része leszerelt, s újra visszatért munkahelyére.

Éjjel-nappal hangos a gyár területe. Nappal a kézi munkákat, éjjel a villamosenergiát igénylő gépi munkát végzik. A dolgozók, bár eltörölték a normát, többségükben lelkiismeretesen végzik munkájukat. Persze nem olyan megfeszített tempóval, mint azelőtt. Sokszor hallani azonban az üzemben, a dolgozók közt egymást sürgető szavakat, főleg éjjel, hogy még van áram, minél több munkát elvégezhesse. Nem volt eddig fennakadás a gépi munka hiánya miatt, pedig ezt a vállalatot is sújtja az éjszakai áramkiesés. Innen is mint segítségkiállítás hangzik a bányászok felé: szemet, energiát! És még egy nagy kívánság: békét, nyugalmat, mert dolgozni akarunk.

Munkavégzésről tanúskodik az is, hogy kedden és szerdán, mikor sok felé leálltak az üzemek, itt teljes kapacitással dolgoztak. Tudják, hogy kell a bútor és adni is akarnak minél többet a lakosságnak. Ezért úgy tervezik: a

jövő héten nemcsak az éjszakások, a nappali műszak is nyolc órát dolgozik.

Minden fiatal és idős háziasszony szívét megdobogtatja a Kárpitos KSz által készített gyönyörű kárpitozott bútor. A szép rekamiék, fotelek eddig is sok megrendelőt csábítottak. Megrendelésben most sincs hiány. Február végéig el van látva a szövetkezet munkával és az ehhez szükséges anyaggal is.

A szövetkezet vezetősége azonban semmi fáradságot nem kímél azért, hogy a zavartalan munkát február után is biztosíthassa. Nekik is érdekük, hogy dolgozhasanak, s ez az érdeke a város lakosságának is. Most végre ugyanis megvalósult az a régi kívánság, hogy teljes egészében Szeged lakossága szükségletének kielégítését biztosítsák.

A zavartalan munkához azonban bútor-szövet, rugó és fűrészáru szükséges. Külön örömet okoz, hogy problémájuk megoldását mindenfelől igyekeznek segíteni. Az Újszegedi Kender-Lenszöví Vállalat az eddiginél jobb minőségű bútorszövet gyártását kezdte meg igen tetsző borbó színben. Már küldtek is belőle mintát a szövetkezetnek. A szövetkezetek közti kooperáció az eddiginél is több segítséget nyújt. Az Orvosi Műszer KSz-től bútorszövetet cseréltek, a Hangszerkészítő vállalat és a dorozsmai Speciál KSz felajánlotta, — mivel van fűrészáru készletük — hogy rekamiévázakat készítsenek számukra. A városi tanács segítségével közvetlen telefonkapcsolatot létesítettek Szegedtel és több nagy várossal, ahonnan — remélik — rugót és bútorszövetet kapnak majd. Biztató tehát a helyzet és bizakodó a szövetkezet dolgozóinak hangulata is. Kárpitozott bútorban nem lesz hiány Szegeden.

A Felszabadulás Asztalos KSz vezetői nem nagyon örültek annak a hírnök, hogy ír rólok az újság. Így is nagyon sok a látogatójuk, vallják, még Vásárhelyen túlról is jöttek már bútorrendelni. Naponta tizen-tizenötön is kopogtatnak az iroda ajtaján bútorrendelés céljából. Sajnos azonban itt sem tudnak már bútorkészítést vállalni jelenleg, mert február végéig el vannak látva megrendelésekkel. Az áramkorlátozás miatt még így is előreláthatólag kitolódna a szállítási határidők. Azt azonban megnyugtatóként közölték megrendelőikkel, hogy az elvállalt megrendelések kivitelezéséhez minden szükséges anyag biztosítva van. Remélik, hogy további anyagkiutalásokkal biztosítják majd újabb megrendelések vállalását is.

AZ ÖTLET NEM ROSSZ...

és nem is új, csak a kivitelezés körül akadna némi bizonytalom. Az ötlet ugyanis az, hogy egy üzem munkástanácsának egy tagja elhatározza: legalább 50—80 százalékkal felemelje a dolgozók béréit. Hogyan? A munkástanács tag kifejtette: úgy, hogy azért a textil kiskereskedő, amit eddig mondjuk 200 forintért adtak el a rendelő üzemnek, ezentúl 450-et kérnek.

Efajta kereskedői tevékenységük egy ideig bizonyára népszerűvé is tenné őket az üzemben, hiszen ily módon azonnal dupla fizetést kapna mindenki. Hogy meddig tartana ez a népszerűség? Pontosan addig, amíg a rendelő textilüzem, amely az említett munkástanács jóvoltából kénytelen lesz duplára árat fizetni a csévékért, az orsókért stb., meg nem újíja ezt és nem emeli fel az általa gyártott selymek, vásznak árát. Mire a meglepett konfekciós üzemek jobb híján sürgősen felemelik a készruhákat árát. Eközben észbekapnak a többi iparágak üzemel, felemelik a félkész- és készruhákat árát, hogy lépést tartsanak az árak emelkedésével.

Meglehet, hogy éppen e pompás kereskedelmi ötlet szerzőjének felesége akarja majd elsőnek ráborítani a pultot valamelyik bolti eladóra. Mert igaz, hogy ő a férjéjé mostanában több pénzt kap, de mit ér vele, ha a 24 forintos törülközőért 36 forintot kérnek?

A kör tehát bezárul. Es minden marad a régiben. Pedig — továbbra is állítjuk — az ötlet nem rossz. Valami más megoldással lehetne, kellemes is emelni a béreket. Mondjuk úgy, hogy többet termelnek —, hogy egyáltalán termelnek.

A Vatikán bírálja Mindszentyt

Párizs (MTI) A Journal de Genève december 13-i számában közli azt az értesítést, hogy a Vatikán bírálatot gyakorolt Mindszenty nyilatkozata felett, amelyet kiszabadulását követően tett. A Vatikán álláspontja szerint ez a nyilatkozat »megfontolatlan« volt.

Egyes kilépések esetén nem lehet megbontani a terme-összvetkezetek összefüggő tábláit

Több dolgozó parasztot érintő kérdés: hogyan kaphatnak földet és hogyan kaphatják vissza állataikat, mezőgazdasági felszereléseiket azok, akik kiléptek valamelyik tsz-ből? Válaszképpen ismertetjük a Földművelésügyi Minisztérium idevonatkozó 65/1956. számú utasításának 4. pontját:

„Amennyiben a tsz egyes tagjai a tsz-ből való kilépés mellett döntenek, az elszámolás módjáról a velük történő meg egyezés alapján a közgyűlés dönt. A kilépő tagoknak a földet, jószágot és egyéb felszerelést kizárólag a belépéskor bevitt mértékig lehet kiadni. Amennyiben a bevitt állat és felszerelés nincs meg, a közgyűlés elhatározhatja, hogy helyette azonos értékben más jószágot és felszerelést adjanak ki, vagy pedig az ellenértéket készpénzben megtérítik. Ha a kilépő tag a bevitt állatokért és felszerelésekért az ellenértéket már megkapta, ennek összegét a vele történő elszámolásnál figyelembe kell venni. A kilépő tag részére a belépéskor bevitt földdel azonos értékű földet elsősorban a tsz tagosítatlan földterületéből,

ha ilyen nincs, akkor a tábla szélén kell kimérni. Tehát a tsz összefüggő tábláit megbontani nem szabad.”

Fontos az, hogy a két fél, — a termelőszövetkezet és a kilépő tag — egyaránt törekedjen emberimódon, a helyi körülmények figyelembevételével békésen megegyezni. Hiszen a tsz-eknek nem lehet céljuk, hogy bármelyik kilépőt is örökre elkedvetlenítsék attól, hogy még egyszer tsz-be lépjen; viszont a kilépő tag sem tudhatja azt most, hogy esetleg 1—2 év múlva jövedelmesebb, és elképzeléseinek megfelelőbb életet nyújt-e neki éppen ez a tsz, amelyből most kilép, mint az egyéni gazdálkodás. Mindennek egyedüli feltétele; hogy egyik fél sem támasszon a másikkal szemben olyan követeléseket, amelyek törvénybe ütköznek, és megvalósításuk már ennél fogva is eleve lehetetlen.

— RÜVIDESEN BEFEJEZŐ —

DIK a mártélyi művelődési otthon építése és az eperjesi művelődési otthon tatarozása.

Vasárnap, 1956. december 3. 5

IGAZ MESE KARÁCSONYRÓL

Szörnyű ez a sötétség! Minden este kialszik a villany. Utolsó szál gyertyánk ég. A kályhánkba ma még fellobbant a láng, de mi lesz holnap? Kapunk e tüzelőt? Otthonon meghitt, olyan mint évekkel ezelőtt volt. Vagy mégsem. Teljesebb most. A gyertyácska apró fénye mellett gyermekemnek mesélek. Most, hogy közeleg a karácsony, mindig arról kell mesélnem. Kishitű vagyok, magam sem hiszem, amit eddig mondtam; csillogó fenyőfáról, sok ajándékról, havas, hóval utcáról, meleg szobáról.

Ma nem erről mesélek, igaz történetet mondok el. 1945. karácsony. A külváros munkásnegyedében fűdes, fehérre meszelt szobában, izgatottan vártuk a Jézuskát. A nagy várakozásban fel sem tűnt, hogy szüleink szokatlanul szomorúak. Ültek, sötétben, maguk elé néztek. Mi gyermekek annál nagyobb izgalomban voltunk — Felhúzó autót kértem a Jézuskától — mondta Bandi öcsém —, de azt is megírtam neki, hogy szép karácsonyfát is hozzon.

Pötyi a legkisebb, nagyon szerette a hasát, ő krumplit és alvós babát

kért. Én voltam a legidősebb, középiskolába jártam, iskolatársaimnak szép kabátjuk, cipőjük volt. Én anyám átalakított kabátjában jártam az iskolába, a cipőm meg lyukas volt. Így mit is kérhettem volna karácsonyra?! Szép bocska kabátot és magasszárú cipőt — olyat, mint iskolatársaimnak volt. Vártunk. Mások ilyenkor nagymamánkhöz küldték el bennünket, s nagyszüleinkkel együtt jöttünk haza, akkorra már járt nálunk a Jézuska. Most is vártuk a jól ismert mondatot. „Gyermekek, menjetek el nagyanyádekhoz, s mondjátok meg nekik, jöjjenek el!” De anyám nem szólt semmit.

Már egészen este lett. Künn nagy pelyhekben hullt a hó. Az emberek sietve jártak ablakunk alatt, otthonukba igyekeztek. Egyszerre csak megszólalt anyám. Végre!

— Gyermekek, menjetek el a kútra.

— A kútra?! — ismételtük.

— Igen, oda — válaszolt anyám szomorúan.

A kút lakásunktól körülbelül háromszáz méterre volt a sarkon. Nyáron mindig mi gyerekek hordtuk a vizet, de ilyenkor, télen, apánk fel-

adata volt a vízfordás. Jót sejtettünk, gyorsan vettük a kánakát. Bandi és én, egy-egy hatliteres bádog kánát, a legkisebb, Pötyi tejeskánát kapott a kezébe. Indultunk a kúthoz.

Nagyon lassan mentünk, tudtuk, hogy azért küldenek el bennünket, mert most jön a Jézuska. Ilyen örömmel sohasem mentünk a kútra.

Amikor benyitottunk a szobába, sötét volt. S csodák csodája, ott állt a fenyőfa. Sohasem felejttem el: három aprócska gyertya égett megtépzott ágain. Nagyon szegényes volt.

Meghatottan álltunk a fa előtt, s nagy buzgón énekelni kezdtük a karácsonyi énekeket. Közben a fát vizsgálgattuk, de a fa alatt hiába kereste tekintetünk az ajándékokat: a felhúzó autót, az alvós babát, a kabátot. Nem láttunk semmit. Meggyorsítottuk az éneket, utána megrohamoztuk a fát. Anyám hangosan sírt, apám kiment a szobából. Rosszat sejtettünk.

— Hol az autót? — kérdezte Bandi szemrehányón.

— Nagyon szegény volt most a Jézuska — mondta

— Tegnap este pótkocsis teherautó érkezett áruval megrakva a Lenin utcai Jatekbolt elé. Lesz tehát karácsonyi ajándék bőven.

— A FULÓP-SZIGETEKEN hatalmas erejű forgószél dühöngött. Az elemi csapásnak 11 halálos áldozata van. Nyoma vesztett 38 embernek.